

Výroková a predikátová logika - XIII

Petr Gregor

KTML MFF UK

ZS 2016/2017

Rekurzivní a rekurzivně spočetné množiny

Které problémy jsou algoritmicky řešitelné?

- Intuitivní pojem “*algoritmus*” lze přesně formalizovat (např. pomocí TS).
- Při vhodném kódování přirozenými čísly problém reprezentujeme jako množinu kódů vstupů, na které je odpověď *ano* (*kladné instance*). Např.

$$SAT = \{[\varphi] \mid \varphi \text{ je splnitelný výrok v CNF}\}.$$

- Množina $A \subseteq \mathbb{N}$ je *rekurzivní*, pokud existuje algoritmus, který pro každý vstup $x \in \mathbb{N}$ skončí a zjistí zda $x \in A$ (výstup *ano/ne*). Říkáme, že takový algoritmus *rozhoduje*, zda $x \in A$.
- Množina $A \subseteq \mathbb{N}$ je *rekurzivně spočetná (r. s.)*, pokud existuje algoritmus, který pro každý vstup $x \in \mathbb{N}$ skončí, *právě když* $x \in A$. Říkáme, že takový algoritmus *rozpoznává*, že $x \in A$. *Ekvivalentně*, A je r. s. pokud existuje algoritmus, který na výstup postupně generuje všechny prvky A .

Pozorování Pro každé $A \subseteq \mathbb{N}$ platí, že A je rekurzivní $\Leftrightarrow A, \bar{A}$ jsou r. s.

Rozhodnutelné teorie

Dá se pravdivost sentence v dané teorii algoritmicky rozhodovat?

Předpokládáme (vždy), že jazyk L je **rekurzivní**. Teorie T nad L je **rozhodnutelná**, je-li $\text{Thm}(T)$ rekurzivní, jinak je **nerozhodnutelná**.

Tvrzení Pro každou teorii T jazyka L s rekurzivně spočetnou axiomatikou,

- (i) $\text{Thm}(T)$ je **rekurzivně spočetná**,
- (ii) je-li navíc T **kompletní**, je $\text{Thm}(T)$ rekurzivní, t.j. T je **rozhodnutelná**.

Důkaz Konstrukce systematického tablu z T s $F\varphi$ v kořeni předpokládá danou enumeraci axiomů T . Má-li T r. s. axiomatiku, je možné ji poskytnout algoritmicky. Pak konstrukce dává algoritmus, který rozpoznává $T \vdash \varphi$.

Je-li navíc T kompletní, pak pro každou sentenci φ platí $T \not\vdash \varphi \Leftrightarrow T \vdash \neg\varphi$.

Tedy **paralelní** konstrukce systematických tabel z T s $F\varphi$ resp. $T\varphi$ v kořeni poskytuje algoritmus pro rozhodování, zda $T \vdash \varphi$. \square

Rekurzivně spočetná kompletace

Co když efektivně popíšeme všechny jednoduché kompletní extenze?

Řekneme, že množina všech (až na ekvivalenci) **jednoduchých kompletních extenzí** teorie T je **rekurzivně spočetná**, existuje-li algoritmus $\alpha(i, j)$, který generuje i -tý axiom j -té extenze (při nějakém očíslování), případně oznámí, že (takový axiom či extenze) neexistuje.

Tvrzení *Má-li teorie T rekurzivně spočetnou axiomatiku a množina všech (až na ekvivalenci) jejích jednoduchých kompletních extenzí je rekurzivně spočetná, je T rozhodnutelná.*

Důkaz Díky r. s. axiomatice poskytuje konstrukce systematického tablu z T s $F\varphi$ v kořeni algoritmus pro rozpoznání $T \vdash \varphi$. Pokud ale $T \not\vdash \varphi$, pak $T' \vdash \neg\varphi$ v nějaké jednoduché kompletní extenzi T' teorie T . To lze rozpoznat **paralelní postupnou** konstrukcí systematických tabel pro $T\varphi$ z jednotlivých extenzí. V i -tém stupni se sestrojí tabla do i kroků pro prvních i extenzí. □

Příklady rozhodnutelných teorií

Následující teorie jsou rozhodnutelné, ačkoliv jsou nekompletní.

- teorie **čisté rovnosti**; bez axiomů v jazyce $L = \langle \rangle$ s rovností,
- teorie **unárního predikátu**; bez axiomů v jazyce $L = \langle U \rangle$ s rovností,
kde U je unární relační symbol,
- teorie **hustých lineárních uspořádání** *DeLO**,
- teorie **algebraicky uzavřených těles** v jazyce $L = \langle +, -, \cdot, 0, 1 \rangle$ s rovností,
s axiomy teorie těles a navíc axiomy pro každé $n \geq 1$,
$$(\forall x_{n-1}) \dots (\forall x_0)(\exists y)(y^n + x_{n-1} \cdot y^{n-1} + \dots + x_1 \cdot y + x_0 = 0),$$
kde y^k je zkratka za term $y \cdot y \cdot \dots \cdot y$ (\cdot aplikováno $(k - 1)$ -krát).
- teorie **komutativních grup**,
- teorie **Booleových algeber**.

Rekurzivní axiomatizovatelnost

Dají se matematické struktury “efektivně” popsat?

- Třída $K \subseteq M(L)$ je **rekurzivně axiomatizovatelná**, pokud existuje teorie T jazyka L s **rekurzivní axiomatikou** a $M(T) = K$.
- Teorie T je **rekurzivně axiomatizovatelná**, pokud $M(T)$ je rekurzivně axiomatizovatelná.

Tvrzení Pro každou **konečnou strukturu \mathcal{A}** v konečném jazyce s rovností je $\text{Th}(\mathcal{A})$ rekurzivně axiomatizovatelná. Tedy, $\text{Th}(\mathcal{A})$ je **rozhodnutelná**.

Důkaz Nechť $A = \{a_1, \dots, a_n\}$. Teorii $\text{Th}(\mathcal{A})$ axiomatizujeme jednou sentencí (tedy rekurzivně) kompletně popisující \mathcal{A} . Bude tvaru “existuje právě n prvků a_1, \dots, a_n splňujících právě ty **základní vztahy** o funkčních hodnotách a relacích, které platí ve struktuře \mathcal{A} .“ \square

Příklady rekurzivní axiomatizovatelnosti

Následující struktury \mathcal{A} mají rekurzivně axiomatizovatelnou teorii $\text{Th}(\mathcal{A})$.

- $\langle \mathbb{Z}, \leq \rangle$, teorií diskrétních lineárních uspořádání,
- $\langle \mathbb{Q}, \leq \rangle$, teorií hustých lineárních uspořádání bez konců (*DeLO*),
- $\langle \mathbb{N}, S, 0 \rangle$, teorií následníka s nulou,
- $\langle \mathbb{N}, S, +, 0 \rangle$, tzv. Presburgerovou aritmetikou,
- $\langle \mathbb{R}, +, -, \cdot, 0, 1 \rangle$, teorií reálně uzavřených těles,
- $\langle \mathbb{C}, +, -, \cdot, 0, 1 \rangle$, teorií algebraicky uzavřených těles charakteristiky 0.

Důsledek Pro uvedené struktury je $\text{Th}(\mathcal{A})$ rozhodnutelná.

Poznámka Uvidíme, že ale $\underline{\mathbb{N}} = \langle \mathbb{N}, S, +, \cdot, 0, \leq \rangle$ rekurzivně axiomatizovat nelze. (Vyplývá to z první Gödelovy věty o neúplnosti).

Robinsonova aritmetika

Jak efektivně a přitom co nejúplněji axiomatizovat $\underline{\mathbb{N}} = \langle \mathbb{N}, S, +, \cdot, 0, \leq \rangle$?

Jazyk aritmetiky je $L = \langle S, +, \cdot, 0, \leq \rangle$ s rovností.

Robinsonova aritmetika Q má axiomy (konečně mnoho)

$$S(x) \neq 0$$

$$x \cdot 0 = 0$$

$$S(x) = S(y) \rightarrow x = y$$

$$x \cdot S(y) = x \cdot y + x$$

$$x + 0 = x$$

$$x \neq 0 \rightarrow (\exists y)(x = S(y))$$

$$x + S(y) = S(x + y)$$

$$x \leq y \leftrightarrow (\exists z)(z + x = y)$$

Poznámka Q je velmi slabá, např. nedokazuje komutativitu či asociativitu operací $+$, \cdot ani tranzitivitu \leq . Nicméně postačuje například k důkazu existenčních tvrzení o numerálech, která jsou pravdivá v $\underline{\mathbb{N}}$.

Např. pro $\varphi(x, y)$ tvaru $(\exists z)(x + z = y)$ je

$$Q \vdash \varphi(\underline{1}, \underline{2}), \quad \text{kde } \underline{1} = S(0) \text{ a } \underline{2} = S(S(0)).$$

Peanova aritmetika

Peanova aritmetika PA má axiomy

- (a) Robinsonovy aritmetiky Q,
- (b) schéma indukce, tj. pro každou formuli $\varphi(x, \bar{y})$ jazyka L axiom

$$(\varphi(0, \bar{y}) \wedge (\forall x)(\varphi(x, \bar{y}) \rightarrow \varphi(S(x), \bar{y}))) \rightarrow (\forall x)\varphi(x, \bar{y}).$$

Poznámka PA je poměrně dobrou approximací Th(\mathbb{N}), dokazuje všechny základní vlastnosti platné v \mathbb{N} (např. komutativitu +). Na druhou stranu existují sentence pravdivé v \mathbb{N} ale nezávislé v PA.

Poznámka V jazyce 2. řádu lze axiomatizovat \mathbb{N} (až na izomorfismus), vezmeme-li místo schéma indukce přímo axiom indukce (2. řádu)

$$(\forall X)((X(0) \wedge (\forall x)(X(x) \rightarrow X(S(x)))) \rightarrow (\forall x)X(x)).$$

Hilbertův 10. problém

- Nechť $p(x_1, \dots, x_n)$ je polynom s celočíselnými koeficienty.
Má *Diofantická rovnice* $p(x_1, \dots, x_n) = 0$ celočíselné řešení?
- Hilbert (1900) “Nalezněte algoritmus, který po konečně mnoha krocích určí, zda daná Diofantická rovnice s libovolným počtem proměnných a celočíselnými koeficienty má celočíselné řešení.”

Poznámka Ekvivalentně lze požadovat algoritmus rozhodující, zda existuje řešení v *přirozených* číslech.

Věta (DPRM, 1970) Problém existence celočíselného řešení dané Diofantické rovnice s celočíselnými koeficienty je alg. *nerozhodnutelný*.

Důsledek Neexistuje algoritmus rozhodující pro dané polynomy $p(x_1, \dots, x_n)$, $q(x_1, \dots, x_n)$ s *přirozenými* koeficienty, zda

$$\mathbb{N} \models (\exists x_1) \dots (\exists x_n) (p(x_1, \dots, x_n) = q(x_1, \dots, x_n)).$$

Nerozhodutelnost predikátové logiky

*Existuje algoritmus, rozhodující o dané sentenci, zda je **logicky** pravdivá?*

- Víme, že Robinsonova aritmetika Q má konečně axiomů, má za model \mathbb{N} a stačí k důkazu **existenčních** tvrzení o numerálech, která platí v \mathbb{N} .
- Přesněji, pro každou existenční formuli $\varphi(x_1, \dots, x_n)$ jazyka aritmetiky

$$Q \vdash \varphi(x_1/\underline{a}_1, \dots, x_n/\underline{a}_n) \Leftrightarrow \mathbb{N} \models \varphi[e(x_1/a_1, \dots, x_n/a_n)]$$

pro každé $a_1, \dots, a_n \in \mathbb{N}$, kde \underline{a}_i značí a_i -tý numerál.

- Speciálně, pro φ tvaru $(\exists x_1) \dots (\exists x_n)(p(x_1, \dots, x_n) = q(x_1, \dots, x_n))$, kde p, q jsou polynomy s přirozenými koeficienty (numerály), platí

$$\mathbb{N} \models \varphi \Leftrightarrow Q \vdash \varphi \Leftrightarrow \vdash \psi \rightarrow \varphi \Leftrightarrow \models \psi \rightarrow \varphi,$$

kde ψ je konjunkce (uzávěrů) všech axiomů Q .

- Tedy, pokud by existoval algoritmus rozhodující **logickou pravdivost**, existoval by i algoritmus rozhodující, zda $\mathbb{N} \models \varphi$, což není možné.

Gödelova 1. věta o neúplnosti

Věta (Gödel) Pro každou bezespornou rekurzivně axiomatizovanou extenzi T Robinsonovy aritmetiky existuje sentence *pravdivá* v \mathbb{N} a *nedokazatelná* v T .

Poznámky

- “Rekurzivně axiomatizovaná” znamená, že je “efektivně zadaná”.
- “Extenze R. aritmetiky” znamená, že je “základní aritmetické síly”.
- Je-li navíc $\mathbb{N} \models T$, je teorie T *někompletní*.
- V důkazu sestrojená sentence vyjadřuje “*nejsem dokazatelná v T*”.
- Důkaz je založen na dvou principech:
 - (a) *aritmetizaci syntaxe*,
 - (b) *self-referenci*.

Aritmetizace - predikát dokazatelnosti

- Konečné objekty syntaxe (symboly jazyka, termy, formule, konečná tabla, tablo důkazy) lze vhodně zakódovat přirozenými čísly.
- Nechť $\lceil \varphi \rceil$ značí kód formule φ a nechť $\underline{\varphi}$ značí numerál (term jazyka aritmetiky) reprezentující $\lceil \varphi \rceil$.
- Je-li T rekurzivně axiomatizovaná, je relace $\text{Prf}_T \subseteq \mathbb{N}^2$ rekurzivní.

$\text{Prf}_T(x, y) \Leftrightarrow (\text{tablo}) y \text{ je důkazem (sentence)} x \text{ v } T.$

- Je-li T navíc extenze Robinsonovy aritmetiky Q , dá se dokázat, že Prf_T je reprezentovatelná nějakou formulí $\text{Prf}_T(x, y)$ tak, že pro každé $x, y \in \mathbb{N}$

$Q \vdash \text{Prf}_T(\underline{x}, \underline{y}), \quad \text{je-li } \text{Prf}_T(x, y),$

$Q \vdash \neg \text{Prf}_T(\underline{x}, \underline{y}), \quad \text{jinak.}$

- $\text{Prf}_T(x, y)$ vyjadřuje “ y je důkaz x v T ”.
- $(\exists y)\text{Prf}_T(x, y)$ vyjadřuje “ x je dokazatelná v T ”.
- Je-li $T \vdash \varphi$, pak $\mathbb{N} \models (\exists y)\text{Prf}_T(\underline{\varphi}, y)$ a navíc $T \vdash (\exists y)\text{Prf}_T(\underline{\varphi}, y)$.

Princip self-reference

- *Tato věta má 16 písmen.*

Self-reference ve formálních systémech většinou není přímo k dispozici.

- *Následující věta má 24 písmen "Následující věta má 24 písmen".*

Přímá reference obvykle je k dispozici, stačí, když umíme "mluvit" o posloupnostech symbolů. Uvedená věta ale není self-referenční.

- *Následující věta zapsaná jednou a ještě jednou v uvozovkách má 116 písmen "Následující věta zapsaná jednou a ještě jednou v uvozovkách má 116 písmen".*

Pomocí přímé reference lze dosáhnout self-reference. Namísto "má x písmen" může být jiná vlastnost.

- `main() {char *c="main() {char *c=%c%s%c; printf(c,34,c,34); }"; printf(c,34,c,34); }`

Věta o pevném bodě

Věta Nechť T je bezesporné rozšíření Robinsonovy aritmetiky. Pro každou formuli $\varphi(x)$ jazyka teorie T existuje sentence ψ taková, že $T \vdash \psi \leftrightarrow \varphi(\underline{\psi})$.

Poznámka Sentence ψ je self-referenční, říká "splňuje podmínu φ ".

Důkaz (idea) Uvažme zdvojující funkci d takovou, že pro každou formuli $\chi(x)$

$$d([\chi(x)]) = [\chi(\underline{\chi(x)})]$$

- Platí, že d je reprezentovatelná v T . Předpokládejme (pro jednoduchost), že nějakým termem, který si označme d , stejně jako funkci d .
- Pak pro každou formuli $\chi(x)$ jazyka teorie T platí

$$T \vdash d(\underline{\chi(x)}) = \underline{\chi(\underline{\chi(x)})} \quad (1)$$

- Za ψ vezměme sentenci $\varphi(d(\underline{\varphi(d(x))}))$. Stačí ověřit $T \vdash d(\underline{\varphi(d(x))}) = \underline{\psi}$.
- To plyne z (1) pro $\chi(x)$ tvaru $\varphi(d(x))$, neboť v tom případě

$$T \vdash d(\underline{\varphi(d(x))}) = \underline{\varphi(d(\underline{\varphi(d(x))}))} \quad \square$$

Nedefinovatelnost pravdy

Řekneme, že formule $\tau(x)$ **definuje pravdu** v aritmetické teorii T , pokud pro každou sentenci φ platí $T \vdash \varphi \leftrightarrow \tau(\varphi)$.

Věta V žádném bezesporňém rozšíření Robinsonovy aritmetiky neexistuje definice pravdy.

Důkaz Dle věty o pevném bodě pro $\neg\tau(x)$ existuje sentence φ taková, že

$$T \vdash \varphi \leftrightarrow \neg\tau(\varphi).$$

Kdyby formule $\tau(x)$ definovala pravdu v T , bylo by

$$T \vdash \varphi \leftrightarrow \neg\varphi,$$

což v bezesporné teorii není možné. \square

Poznámka Důkaz je založen na paradoxu lháře, sentence φ by vyjadřovala „**nejsem pravdivá v T** “.

Důkaz 1. věty o neúplnosti

Věta (Gödel) Pro každou bezespornou rekurzivně axiomatizovanou extenzi T Robinsonovy aritmetiky existuje sentence *pravdivá* v \mathbb{N} a *nedokazatelná* v T .

Důkaz Nechť $\varphi(x)$ je $\neg(\exists y)Prf_T(x, y)$, vyjadřuje "x není dokazatelná v T".

- Dle věty o pevném bodě pro $\varphi(x)$ existuje sentence ψ_T taková, že

$$T \vdash \psi_T \leftrightarrow \neg(\exists y)Prf_T(\underline{\psi_T}, y). \quad (2)$$

ψ_T říká "*nejsem dokazatelná v T*". Přesněji, ψ_T je ekvivalentní sentenci vyjadřující, že ψ_T není dokazatelná v T . (Ekvivalence platí v \mathbb{N} i v T).

- Nejprve ukážeme, že ψ_T není dokazatelná v T . Kdyby $T \vdash \psi_T$, tj. ψ_T je lživá v \mathbb{N} , pak $\mathbb{N} \models (\exists y)Prf_T(\underline{\psi_T}, y)$ a navíc $T \vdash (\exists y)Prf_T(\underline{\psi_T}, y)$. Tedy z (2) plyne $T \vdash \neg\psi_T$, což ale není možné, neboť T je bezesporná.
- Zbývá dokázat, že ψ_T je pravdivá v \mathbb{N} . Kdyby ne, tj. $\mathbb{N} \models \neg\psi_T$, pak $\mathbb{N} \models (\exists y)Prf_T(\underline{\psi_T}, y)$. Tedy $T \vdash \psi_T$, což jsme již dokázali, že neplatí. \square

Důsledky a zesílení 1. věty

Důsledek Je-li navíc $\underline{\mathbb{N}} \models T$, je teorie T nekompletní.

Důkaz Kdyby byla T kompletní, pak $T \vdash \neg\psi_T$ a tedy $\underline{\mathbb{N}} \models \neg\psi_T$, což je ve sporu s $\underline{\mathbb{N}} \models \psi_T$. \square

Důsledek $\text{Th}(\underline{\mathbb{N}})$ není rekurzivně axiomatizovatelná.

Důkaz $\text{Th}(\underline{\mathbb{N}})$ je bezesporná extenze Robinsonovy aritmetiky a má model $\underline{\mathbb{N}}$. Kdyby byla rekurzivně axiomatizovatelná, dle předchozího důsledku by byla nekompletní, ale $\text{Th}(\underline{\mathbb{N}})$ je kompletní. \square

Gödelovu 1. větu o neúplnosti lze následovně zesílit.

Věta (Rosser) Pro každou bezespornou rekurzivně axiomatizovanou extenzi T Robinsonovy aritmetiky existuje nezávislá sentence. Tedy T je nekompletní.

Poznámka Tedy předpoklad, že $\underline{\mathbb{N}} \models T$, je v prvním důsledku nadbytečný.

Gödelova 2. věta o neúplnosti

Označme Con_T sentenci $\neg(\exists y)\text{Prf}_T(\underline{0 = 1}, y)$. Platí $\mathbb{N} \models \text{Con}_T \Leftrightarrow T \not\vdash 0 = 1$. Tedy Con_T vyjadřuje, že “ T je bezesporná”.

Věta (Gödel) Pro každou bezespornou rekurzivně axiomatizovanou extenzi T Peanovy aritmetiky platí, že Con_T není dokazatelná v T .

Důkaz (náznak) Nechť ψ_T je Gödelova sentence “nejsem dokazatelná v T ”.

- V první části důkazu 1. věty o neúplnosti jsme ukázali, že

$$\text{“Je-li } T \text{ bezesporná, pak } \psi_T \text{ není dokazatelná v } T.\text{”} \quad (3)$$
- Jinak vyjádřeno, platí $\text{Con}_T \rightarrow \psi_T$.
- Je-li T extenze Peanovy aritmetiky, důkaz tvrzení (3) lze formalizovat v rámci T . Tedy $T \vdash \text{Con}_T \rightarrow \psi_T$.
- Jelikož T je bezesporná dle předpokladu věty, podle (3) je $T \not\vdash \psi_T$.
- Z předchozích dvou bodů vyplývá, že $T \not\vdash \text{Con}_T$. \square

Poznámka Taková teorie T tedy neumí dokázat vlastní bezespornost.

Důsledky 2. věty

Důsledek Existuje model \mathcal{A} Peanovy aritmetiky t.z. $\mathcal{A} \models (\exists y) Prf_{PA}(\underline{0} = \underline{1}, y)$.

Poznámka \mathcal{A} musí být nestandardní model PA, svědkem musí být nestandardní prvek (jiný než hodnoty numerálů).

Důsledek Existuje bezesporná rekurzivně axiomatizovaná extenze T Peanovy aritmetiky taková, že $T \vdash \neg Con_T$.

Důkaz Nechť $T = PA \cup \{\neg Con_{PA}\}$. Pak T je bezesporná, neboť $PA \not\vdash Con_{PA}$. Navíc $T \vdash \neg Con_{PA}$, tj. T dokazuje spornost $PA \subseteq T$, tedy i $T \vdash \neg Con_T$. \square

Poznámka \mathbb{N} nemůže být modelem teorie T .

Důsledek Je-li teorie množin ZFC bezesporná, není Con_{ZFC} dokazatelná v ZFC.

Co bude u zkoušky?

Písemná část: 90 min, pro postup do ústní části aspoň 1/2 bodů.

Ústní část: cca 20 min, obvykle v pořadí odevzdávání písemné části.

Co nebude v písemné části.

- Hilbertovský kalkul (ani v ústní části).
- LD a SLD rezoluce, SLD stromy (ani v ústní části).
- Programy v Prologu (ani v ústní části).
- (Ne)rozhodnutelnost a neúplnost.

Co bude v ústní části?

- (a) Definice, algoritmy či konstrukce, znění vět.
- (b) Důkaz zadané věty či tvrzení.

Poznámka Na stránce z minulého roku jsou zadání písemek jako vzor.

Které důkazy se zkouší?

- Cantorova věta, Königovo lemma.
- Algoritmy pro 2-SAT a Horn-SAT (důkaz korektnosti).
- Tablo metoda ve VL: syst. tablo (dokončenost, kon. důkazu), korektnost, úplnost.
- Věta o kompaktnosti VL a její důsledky.
- Rezoluce ve VL: korektnost, úplnost. LI-rezoluce (úplnost pro Horn. formule).
- Sémantika PL: věta o konstantách, vlastnosti otevřených teorií, věta o dedukci.
- Tablo metoda v PL: syst. tablo (dokon., kon. důkazu), význam axiomů rovnosti.
- Tablo metoda v PL: korektnost, kanonický model (s rovností), úplnost.
- Löwenheim-Skolemova věta. Věta o kompaktnosti PL a její důsledky.
- Extenze o definice, Skolemova věta, Herbrandova věta.
- Rezoluce v PL: korektnost, úplnost, lifting lemma, LI-rezoluce.
- Elementární ekvivalence, důsledky L.-S. věty. Izomorfismus a sémantika.
- ω -kategoričnost, podmínky pro konečnou a otevřenou axiomatizovatelnost.
- Invariance definovatelných množin na automorfismy.